

HROUPÁČI

Historie houpacích koní tak, jak je známe, sahá do 17. století na území dnešních Spojených států amerických, kde se poprvé objevuje tzv. „rocking horse“- dřevěný koník na lyžinách umožňující pohyb vpřed a vzad. Není však pochyb, že tento typ hračky je mnohem starší; zmínky o něm nacházíme již u antických autorů. Vzpomeňme koneckonců na slavného trojského koně či na koně slavných starověkých a středověkých válečníků – jejich napodobení muselo být pro chlapce vždy velmi lákavé.

Ve druhé polovině 19. století se houpací kůň dostává anglickým prostřednictvím do střední Evropy, kde se záhy stává velmi populárním. Ve 20. století se rozvíjejí další varianty této hračky. Autoři sahají i po jiných reprezentantech živočišné říše. Pestřejší je také výběr materiálů – vedle klasického dřeva, textilií, kůže a žíní se objevuje kov a papírmaš, později například i sololit a především plast. V posledních letech zažívají „houpáči“ novou vlnu popularity na dětských hřištích v podobě stylizovaných zvířecích figur na kovové pružině.

Z vystavených exponátů jistě zaujme především houpací kůň z přelomu 19. a 20. století. Povrch této hračky je zhotoven z „autentických materiálů“ – pravé koňské kůže a žíní.

Houpací kohouti – Hračka se v několika ohledech poněkud vymyká z řady ostatních. Zobrazuje nikoliv koně ani jiného kopytníka, nýbrž ptáka. Dítě nesedělo na hřbetě zvířete, nýbrž na dřevěném sedátku spojujícím dva zrcadlově položené profily živočicha. Ačkoliv byla velice populární továrně vyráběná varianta s pestrými barvami, na výstavě je prezentován domácí amatérský výrobek. Exponát se stal i symbolem výstavy – spojuje v sobě symbolicky tradiční typ výrobku s relativně moderním materiálem, jedinečnost originálu napodobuje průmyslovou produkci, v neposlední řadě pak nemůže být pokládán za čistě chlapeckou či dívčí hračku.